

Prima pagină > Căutarea unui practician în domeniul dreptului > Tipuri de profesii juridice

Tipuri de profesii juridice

Irlanda

Această pagină vă prezintă profesiile juridice din Irlanda.

Profesiile juridice – Introducere

Puterea judecătorească a statului este exercitată de sistemul judiciar, în conformitate cu articolul 34 din Constituție și cu o serie de legi: în special, Legea privind instanțele (înființare și componență) din 1961 și Legea privind instanțele (completări) din 1961, astfel cum a fost modificată. Judecătorii sunt numiți dintre candidații aparținând profesiilor juridice. Aceștia își îndeplinesc funcțiile în mod independent, independența lor fiind consacrată prin Constituție. Profesia juridică este reprezentată de avocați consultanți (solicitor) (care oferă asistență directă clienților) și avocați pledanți (barrister) (specializați în reprezentare și litigii).

1. Judecătorii

Comitetul consultativ pentru numiri în domeniul judiciar identifică și informează guvernul cu privire la caracterul corespunzător al persoanelor în vederea numirii în funcția de judecător. Comitetul consultativ pentru numiri în domeniul judiciar (JAAB) a fost înființat prin Legea privind instanțele și personalul auxiliar al instanțelor din 1995. Comitetul este format din Președintele Curții Supreme (*Chief Justice*), președinții Curții de Apel, ai Înaltei Curți, ai instanței de circuit și ai instanței teritoriale, Procurorul General, reprezentanți numiți ai Consiliului Baroului și ai Asociației Avocaților și trei persoane numite de Ministrul Justiției și Reformei Juridice. Judecătorii sunt numiți de către președintele republicii, la propunerea guvernului. Membrii sistemului judiciar sunt independenți și se supun numai Constituției și legii. În temeiul Constituției, numărul de judecători este fixat prin legislație la anumite intervale de timp.

Curtea Supremă este formată din președintele Curții Supreme (Chief Justice), care prezidează Curtea, și șapte judecători numiți „judecători ai Curții Supreme”. Președintele Înaltei Curți este, de asemenea, membru ex officio al Curții Supreme. Înalta Curte este formată din președintele Înaltei Curți, care este responsabil cu organizarea generală a activității Înaltei Curți, și judecători intitulați „judecători ai Înaltei Curți”. Președintele Curții Supreme și președintele instanței de circuit sunt, de asemenea, membri ex officio ai Înaltei Curți. Înalta Curte este compusă dintr-un președinte și 35 de judecători. Instanța de circuit este formată din președintele instanței de circuit și 37 de judecători intitulați „judecători ai instanței de circuit”. Președintele instanței teritoriale este, de asemenea, membru ex officio al instanței de circuit. Instanța teritorială este formată din președintele instanței teritoriale și alți 63 de judecători intitulați „judecători ai instanței teritoriale”. Salariile judecătorilor sunt stabilite prin legi adoptate la anumite intervale de timp.

Judecătorii sunt numiți din rândul profesiilor juridice de avocați consultanți sau avocați pledanți având un anumit număr de ani de experiență practică (nu de cercetare). Pentru instanța teritorială (District Court), secțiunea 29 alineatul (2) din Legea privind instanțele (completări) din 1961 [Courts (Supplemental Provisions) Act] prevede că o persoană care a exersat profesia de avocat consultant sau de avocat pledant cel puțin zece ani poate fi numită în funcția de judecător în cadrul instanței teritoriale. Secțiunea 30 din Legea privind instanțele și personalul instanțelor din 1995 (Courts and Courts Officers Act) prevede că un avocat consultant sau pledant care își exersează profesia de zece ani este calificat pentru numirea în funcția de judecător al instanței de circuit. Legea privind instanțele și personalul instanțelor (*Courts and Courts Officers Act*) din 2002 prevede că o persoană care exersează profesia de avocat consultant sau de avocat pledant de cel puțin 12 ani este calificată pentru numirea în cadrul Înaltei Curți, al Curții de Apel și al Curții Supreme. Astfel cum s-a menționat anterior, membrii sistemului judiciar sunt independenți, fiind supuși doar Constituției și legii, iar la preluarea mandatului fac următoarea declarație în temeiul articolului 34.5.1 din Constituție:

„În fața lui Dumnezeu cel Atotputernic, promit și declar solemn și sincer că îmi voi îndeplini funcția de Președinte al Curții Supreme (sau după caz), în mod corespunzător și cu fidelitate, potrivit convingerilor mele și atât cât îmi va sta în putință, fără teamă sau favoruri, afecțiune sau rea-voință față de nicio persoană, și că voi respecta Constituția și legile. Fie ca Bunul Dumnezeu să mă îndrume și să îmi ajute.”

Conform Constituției, judecătorii de la Înalta Curte și de la Curtea Supremă pot fi demisi din funcție doar pe fondul unei abateri declarate sau al incapacității, după ce rezoluțiile în acest sens au fost adoptate de ambele camere ale Oireachtas (termenul irlandez care desemnează Parlamentul). Legea privind instanțele din 1924 (Courts of Justice Act) și Legea privind instanțele (instanța teritorială) din 1946 [Courts of Justice (District Court) Act] prevăd dispoziții legale similare pentru judecătorii instanțelor de circuit și ai instanțelor teritoriale.

2. Procurorul General și Directorul Ministerului Public

Procurorul General este „consilierul guvernului în materie de drept și aviz juridic”, astfel cum este prevăzut la articolul 30 din Constituție. Procurorul General este numit de către președinte la sugestia Taoiseach (prim-ministrul) și este obligat să se retragă din funcție odată cu Taoiseach. Procurorul General este, în general, avocat pledant practicant și consilier juridic principal (Senior Counsel). Nu există nicio regulă prin care să se impună Procurorului General să înceteze practicarea profesiei în particular, dar s-au înregistrat astfel de cazuri în ultimii ani.

În calitatea sa de consilier juridic al guvernului, Procurorul General examinează toate proiectele de lege pe care guvernul intenționează să le înainteze spre aprobare camerelor Oireachtas (Parlamentul). De asemenea, Procurorul General consiliază guvernul în chestiuni internaționale, cum ar fi ratificarea acordurilor internaționale. O altă funcție a Procurorului General este de a reprezenta cetățenii în afirmarea drepturilor publice. Acest lucru are loc prin inițierea sau contestarea procedurilor legale. Deși numit de către Taoiseach, Procurorul General este independent de guvern. În ceea ce privește Constituția, Procurorul General este întotdeauna responsabilul principal în cazul în care este contestată constituționalitatea legislației.

Înainte de 1976, toate infracțiunile grave erau judecate în numele Procurorului General. Constituția prevede că această funcție poate fi exercitată de către o altă persoană autorizată de drept pentru a acționa în acest scop. Astfel, a fost creată funcția de director al Ministerului Public (*Director of Public Prosecutions*) prin secțiunea 2 din Legea privind urmărirea penală din 1974 (*Prosecution of Offences Act*), care a intrat în vigoare în 1976 – în ideea de a dispune de o persoană, independentă de conexiuni politice, care să îndeplinească aceste funcții. Directorul este numit de către guvern, dar este funcționar public, astfel încât nu trebuie să demisioneze la căderea unui guvern, spre deosebire de Procurorul General. Acest lucru asigură continuitate în urmărirea penală a infracțiunilor. Legea din 1974 prevede, de asemenea, că Directorul Ministerului Public trebuie să fie independent în exercitarea atribuțiilor. Directorul poate fi revocat din funcție de către guvern, dar numai după întocmirea unui raport asupra stării de sănătate sau asupra conduitei acestuia de către un comitet alcătuit din președintele Curții Supreme (Chief Justice), un judecător al Înaltei Curți și Procurorul General.

Directorul Ministerului Public (DMP) decide, prin urmare, dacă o persoană ar trebui să fie pusă sub acuzare pentru o infracțiune gravă și care ar trebui să fie pedepsă. Toate infracțiunile sunt cercetate în numele DMP, dar cele mai multe infracțiuni mai puțin grave pot fi soluționate de către Gardaí (Poliția irlandeză) fără înaintarea dosarului către DMP. În astfel de cazuri, DMP are dreptul de a consilia Gardaí cu privire la modul de soluționare a cazului. Deși DMP a preluat rolul Procurorului General în urmărirea penală a cazurilor, Procurorului General îi revin cauzele de natură internațională, cum ar fi extrădarea.

3. Funcționarii instanțelor

Consilierii juridici și **grefierii** sunt funcționari ai instanțelor.

Grefierii sunt responsabili cu administrarea generală a instanțelor. Funcția principală a unui grefier este de a asista judecătorul în timpul unui proces și de a asigura o administrare eficientă pentru buna funcționare a instanțelor.

Serviciul instanțelor (Courts Service) este un organism independent de drept public, creat în noiembrie 1999 și înființat de guvern în conformitate cu Legea privind funcționarea instanțelor din 1998 (Courts Service Act). Serviciul instanțelor răspunde în fața Ministrului Justiției și al Egalității și, prin intermediul ministrului, în fața guvernului.

Serviciul instanțelor are cinci atribuții:

administrează instanțele;

asigură servicii de sprijin pentru judecători;

oferă publicului informații despre sistemul judiciar;

asigură, administrează și întreține clădirile în care funcționează instanțele;

asigură facilități pentru utilizatorii instanțelor.

4 Executorul

În fiecare district din Irlanda există un executor (Sheriff), care este funcționar public, o parte din responsabilitatea sa fiind de a confisca și a vinde bunuri pentru recuperarea unei datorii, în temeiul unei hotărâri judecătorești în acest sens. Executorii sunt numiți conform Legii executorilor judecătorești din 1945 (*Court Officers Act*), iar secțiunea 12 alineatul (5) din lege limitează numirea în această funcție la persoanele care sunt avocați pledanți sau consultanți și au exersat profesia timp de cinci ani sau la cei care au fost timp de cel puțin cinci ani funcționari administrativi sau asistenți principali ai unui executor sau executor adjunct. Secțiunea 12 alineatul (6) litera (g) din lege reglementează condițiile de numire în funcție pentru fiecare executor, conform secțiunilor precedente ale legii, condiții care sunt stabilite la anumite intervale de timp de către Ministrul Finanțelor, după consultarea cu Ministrul Justiției și Egalității.

5. Avocații consultanți

Asociația Avocaților din Irlanda deține controlul asupra educației studenților care doresc să devină avocați și are competențe disciplinare cu privire la avocații calificați. Pentru a deveni avocat consultant, este necesară promovarea examenului final (FE-1), care se desfășoară de două ori pe an, în mod normal primăvara și toamna. Examenul FE-1 se axează pe opt lucrări: drept comercial, drept constituțional, drept contractual, drept penal, drept natural (*equity*), dreptul Uniunii Europene, dreptul proprietăților imobiliare și răspundere delictuală. Aspiranții trebuie apoi să găsească un avocat consultant (practicant) potrivit, care să acționeze în calitate de avocat consultant formator, pentru a începe cursul de practică profesională I (PPC I). PPC I se desfășoară în perioada septembrie-martie, iar următoarele subiecte sunt abordate pe tot parcursul cursului: drept funciar aplicat, drept succesoral și impozitare, dreptul afacerilor, un curs pregătitor, drept procesual (civil și penal), practică juridică irlandeză (LPI) și competențe, printre care se numără societatea civilă și reprezentarea intereselor, interviu și consiliere, cercetare juridică, competențe de prezentare juridică, scriere și redactare juridică, negociere și dezvoltare profesională. Contractul de formare a candidaților începe, apoi, la 14 zile de la examenul final aferent PPC I. Înainte de a putea fi admis la cursul PPC II, Comitetul pentru educație trebuie să declare candidatul ca promovat în urma PPC I. După 11 luni de la începutul perioadei de formare de 24 de luni, stagiarul se întoarce la Facultatea de Drept pentru a participa la PPC II. Subiectele abordate în cadrul PPC II sunt practică profesională, conduită și gestionare (cursuri obligatorii), precum și o serie de cursuri opționale incluse în cele trei categorii intitulate Afaceri, Practică și procedură și Clienți privați. De obicei, PPC II începe în luna aprilie a fiecărui an și durează 11 săptămâni, inclusiv examenele. După finalizarea PPC II, stagiarii trebuie să se întoarcă la biroul avocatului consultant formator și să finalizeze perioada de timp rămasă – zece luni, dacă stagiarul nu a obținut credite pentru activitatea desfășurată înainte de PPC I, sau șase luni, dacă stagiarul a obținut astfel de credite.

Stagiarii pot solicita ca numele lor să fie înscrise în lista baroului (*Roll of Solicitors*) atunci când:

au promovat toate examenele;

au încheiat cu succes perioada de formare și

avocatul consultant formator a atestat că stagiarul este o persoană onorabilă și aptă pentru a deveni avocat consultant.

În cele din urmă, se poate solicita un certificat de practică după ce numele persoanei a fost înscris în lista baroului (*Roll of Solicitors*).

Fiecare avocat consultant calificat este supus puterilor disciplinare ale Asociației Avocaților. Conform Legii privind profesia de avocat din 1954-1994, Tribunalul disciplinar al Asociației Avocaților este împuternicit să investigheze acuzațiile de abuz, cum ar fi deturarea de fonduri. În cazul în care se constată un abuz, tribunalul poate impune el însuși o sancțiune avocatului consultant (care poate include un ordin de restituire a unei sume care nu depășește 15 000 EUR oricărei părți vătămate) sau poate transmite constatarea și recomandarea sa președintelui Înaltei Curți, care va decide, în cele din urmă, cu privire la natura sancțiunii care urmează să fie impusă avocatului consultant. Președintele are puterea de a suspenda dreptul de practică al unui avocat, precum și de a ridica suspendarea. Tribunalul disciplinar are competența de a solicita rambursări de fonduri pentru clienți, în cazul în care constată că aceștia au fost suprataxați de către un avocat consultant.

Instrumentul statutar nr. 732 din 2003, Regulamentele Comunităților Europene (numirea avocaților) din 2003, prevede că avocații din statele membre care doresc să desfășoare activități profesionale de avocat pledant sau avocat consultant trebuie să depună o cerere la Barou sau la Asociația Avocaților pentru înregistrare. Cererea este preluată și, în cazul în care este acceptată, se eliberează un certificat de înregistrare. Refuzul Baroului sau al Asociației Avocaților poate fi contestat la Înalta Curte.

6. Avocații pledanți

Honorable Society of King's Inns oferă studii post-universitare de formare juridică, care conduc la obținerea titlului de avocat pledant, pentru cei care doresc să practice în cadrul Baroului, după cum este cunoscută profesia în general. King's Inns funcționează ca o societate voluntară sub controlul membrilor Honorable Society of King's Inns care sunt membri ai sistemului judiciar și avocați pledanți seniori. Admiterea la studii se face prin baza unui examen de admitere pentru absolvenții studiilor de diplomă în științe juridice organizate de King's Inn sau pentru absolvenții facultăților de drept. Durata studiilor de diplomă în științe juridice este de doi ani (cursuri la distanță), iar studiile de avocat pledant constau în cursuri la zi de un an sau cursuri modulare de doi ani. La promovarea studiilor de diplomă, studenții sunt chemați la bară la Curtea Supremă de către Președintele Curții Supreme și, după ceremonie, semnează listele de intrare în Barou. Cu toate acestea, există cerințe suplimentare înainte de a putea începe activitatea juridică remunerată.

Pentru a practica, avocații pledanți trebuie să fie înscrși la Biblioteca de Drept. Biblioteca de drept oferă un spațiu de lucru și de acces la texte și materiale juridice în schimbul unei taxe anuale. Înainte de a deveni membru al Bibliotecii de Drept, un avocat trebuie să își aleagă un îndrumător – un avocat pledant

cu experiență de cel puțin cinci ani. Atât timp cât se află sub o astfel de îndrumare, care, în general, durează un an, avocatul nou-calificat este cunoscut drept începător. Îndrumătorul îl va familiariza pe începător cu activitatea practică a unui avocat și îi va solicita, de regulă, acestuia să îl asiste la elaborarea pledoariilor din instanță și la cercetări juridice și să se prezinte în instanță în numele său.

Consiliul General al Baroului din Irlanda, care este un organism non-statutar, supraveghează conduita avocaților. Consiliul este ales anual de către membrii Baroului și publică un cod deontologic, care este modificat cu o anumită frecvență de către membrii Baroului. Codul de conduită stabilește normele de conduită pentru avocați.

Acuzațiile de încălcare a Codului de conduită sunt investigate de Comitetul de practici profesionale al Consiliului Baroului, care include și persoane din afara Baroului. Comitetul are puterea de a da amenzi și avertismente și de a suspenda sau exclude un membru de la Biblioteca de Drept. Deciziile acestuia pot fi contestate la Comisia de contestații, care include un judecător de la instanța de circuit și un membru consultant.

Avocaților pledanți li s-a impus în mod tradițional să primească instrucțiuni de la un avocat consultant, fiind interzis accesul direct la avocații pledanți.

Această practică a fost examinată de către Comisia pentru un comerț echitabil care, în raportul din 1990, a considerat că interzicerea accesului direct este o practică restrictivă și a recomandat eliminarea acesteia din Codul de conduită. Comisia a acceptat că, în anumite cazuri, este de dorit implicarea continuă a unui avocat consultant și a recomandat că nu ar trebui să existe dispoziții legale sau de altă natură care să impună prezența fizică a unui avocat consultant în instanța de judecată pentru a instrui un avocat pledant. Recomandările nu au fost puse în aplicare în întregime, dar au fost aduse o serie de modificări Codului de conduită pentru a permite accesul direct al anumitor organisme profesionale aprobate.

Avocații pledanți sunt avocați debutanți sau seniori. Tradiția prevede ca membrii Baroului să profeseze ca avocați debutanți pentru un anumit număr de ani, înainte de a analiza posibilitatea de a deveni avocați seniori. Promovarea nu se face automat, iar unii dintre avocații debutanți nu vor solicita niciodată trecerea la avocat senior. În general, cei mai mulți avocați pledanți doresc să devină avocați seniori după 15 ani de profesie. Cei care doresc să devină avocați seniori trebuie să depună o cerere la Procurorul General spre aprobare, dar numirea efectivă este făcută de guvern la recomandarea Procurorului General, care, de asemenea, se va consulta cu președintele Curții Supreme, președintele Înaltei Curți și președintele Consiliului Baroului.

În general, avocații debutanți redactează și pregătesc pledoariile și susțin unele cauze în instanță, de regulă, în instanțele de grad inferior, dar nu neapărat. Funcțiile unui avocat senior includ examinarea pledoariilor pregătite de avocații debutanți și susținerea celor mai dificile cauze la Înalta Curte și la Curtea Supremă.

7. Grefierii administrativi

Grefierii administrativi sunt avocați consultanți calificați și sunt numiți de către guvern. Aceștia au funcții cvasi-judiciare în raport cu instanța de circuit și sunt responsabili cu gestionarea instanțelor de circuit.

De asemenea, aceștia au rol de executori administrativi (cu excepția orașelor Dublin și Cork).

8. Notarii

Notarii publici sunt numiți de către Președintele Curții Supreme reunite în ședință publică. Notarul public are următoarele funcții principale:

autenticarea documentelor;

atestarea și verificarea semnăturilor din documente;

executarea actelor notariale în materie de documente comerciale, cum ar fi cambii și bilete la ordin, sau în materia activităților maritime;

preluarea de angajamente, declarații și (cu excepția procedurilor în fața instanțelor irlandeze) declarații pe propria răspundere.

Cererile de numire sunt depuse printr-o petiție care menționează domiciliul și ocupația solicitantului, numărul notarilor publici din districtul respectiv, populația districtului și împrejurările care indică necesitatea unui notar public și/sau modul în care a apărut un post vacant. Cererea trebuie să fie susținută printr-o declarație pe proprie răspundere a solicitantului, în care este prezentat un certificat de conformitate, în general, semnat de șase avocați consultanți locali și șase lideri ai comunității de afaceri locale. Cererea este adusă în fața Președintelui Curții Supreme printr-o moțiune care este transmisă prin intermediul biroului Curții Supreme către Secretarul Facultății pentru Notari Publici din Irlanda, Secretarul Societății de Drept și toți notarii publici practicanți în districtele solicitantului și în cele învecinate.

Practica generală este de a numi doar avocați consultanți în funcția de notar public. Atunci când o persoană care nu este avocat solicită numirea ca notar public, Asociația Avocaților cere solicitantului să depună o declarație adresată Președintelui Curții Supreme prin care se angajează că nu se va implica în tranzacții imobiliare și nu va desfășura activitatea juridică practică, în mod normal, de către un avocat. Toți solicitanții care doresc să devină notari publici trebuie să treacă mai întâi un examen organizat de Facultatea pentru Notari Publici din Irlanda.

Note:

Întrebările cu privire la remunerarea actuală a Procurorului General, a Directorului Ministerului Public, a grefierilor și a executorilor pot fi

[trimise prin e-mail](#) sau

trimise prin poștă la adresa:

Human Resources

Department of Finance

Merrion Street

Dublin 2

Avocații sunt independenți, iar câștigurile lor variază foarte mult.

Avocații consultanți pot fi independenți (deținând cabinete proprii) sau angajați, iar veniturile lor variază, de asemenea, semnificativ.

Notarii percep un tarif pentru fiecare document legalizat. Nu există nicio lege care reglementează tarifele percepute, dar notarii tarifează, în general, în funcție de timp, deplasare și suma pe care un profesionist ar fi de așteptat să o perceapă pentru un serviciu.

Ultima actualizare: 18/01/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.